

Vlaams
Parlement

vergadering **C279**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn

van 17 juni 2015

PDF Create & Trial,
www.nuance.com

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Sofie Joosen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de taken en bevoegdheden voor de provincies op het vlak van dierenwelzijn – 2222 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de opleiding van medewerkers bij dierenasielen – 2258 (2014-2015)	6
VRAAG OM UITLEG van Jelle Engelbosch aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, en aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over een gezamenlijk EU-beleid voor varkenswelzijn – 2330 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over strengere normen voor het welzijn van varkens – 2421 (2014-2015)	8
VRAAG OM UITLEG van Sofie Joosen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over wilde dieren in circussen – 2419 (2014-2015)	13
VRAAG OM UITLEG van Tinne Rombouts aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het meldpunt voor dierenartsen – 2502 (2014-2015)	14

**VRAAG OM UITLEG van Sofie Joosen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de taken en bevoegdheden voor de provincies op het vlak van dierenwelzijn
– 2222 (2014-2015)**

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Mevrouw Sofie Joosen (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, Vlaanderen telt twee provincies met een gedeputeerde voor dierenwelzijn: Limburg en Vlaams-Brabant. Intussen hebben ook 72 steden en gemeenten een schepen voor dierenwelzijn.

De verdere afslanking van de provincies is opgenomen in het Vlaams regeerakkoord. Dit is een omvangrijke oefening die gefaseerd zal verlopen. De eerste fase bestaat in het in detail in kaart brengen van welke taken en bevoegdheden de provincies uitoefenen en welke beleidsinstrumenten, mensen en middelen hiervoor worden ingezet. In een tweede fase zal voor taken en bevoegdheden aangegeven worden welk bestuursniveau ze eventueel zal overnemen indien het nuttig wordt geacht dat deze taken en bevoegdheden behouden blijven.

De Limburgse gedeputeerde voor dierenwelzijn hield dinsdag 12 mei een persontmoeting waarbij hij liet weten dierenwelzijn als een provinciale bevoegdheid te willen behouden. De gedeputeerde stelt dat een jarenlange gefundeerde aanpak, waarmee veel succes werd geboekt, helemaal verloren zal gaan. Hij wil dit ook nog persoonlijk aan u toelichten.

Minister, zijn er gesprekken met de provincies of staan die nog op de planning? Deelt u de visie dat inspanningen uit het verleden verloren dreigen te gaan? Welke rol ziet u hier weggelegd voor de steden en gemeenten?

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, de collega kaart een bezorgdheid aan die alleszins bij ons in de provincie Limburg heel erg leeft. Als ik goed ben ingelicht, werd namens de gedeputeerden en de provinciale adviesraden voor dierenwelzijn een heel uitgebreide brief naar u gestuurd over de heel veel specifieke projecten die in Limburg rond dierenwelzijn bestaan. Er is inderdaad grote bezorgdheid of die bevoegdheden al dan niet nog bij de provincie mogen blijven. Het is immers een van de domeinen waarover nog geen duidelijkheid is. Natuurlijk is het belangrijk dat de provincie weet of ze er al dan niet nog in geld voor mag voorzien. Als dat niet zo is, is het belangrijk dat er snel een duidelijke boodschap wordt gegeven.

De provincie Limburg heeft op het vlak van dierenwelzijn altijd een voortrekkersrol gespeeld. We maken ons er daarom zorgen over dat we stappen achteruit zouden moeten zetten. Ik zal niet alle projecten overlopen, want het zijn er heel wat. In Limburg wordt op een heel specifieke manier rond dierenwelzijn gewerkt. Een van de specifieke projecten gaat bijvoorbeeld over de aanpak van zwervkatten. Dat gebeurt in heel de provincie, samen met alle gemeenten. De gemeenten betalen een bijdrage aan de asielen voor de sterilisatie. De asielen vangen de katten op en de provincie betaalt een bijdrage in de loonkost voor de persoon die de zwervkatten gaat vangen. Dit is maar een concreet voorbeeld, maar daarmee worden er bij ons jaarlijks 4000 zwervkatten opgevangen, gesteriliseerd of gecastreerd en opnieuw uitgezet. Er wordt onder meer rond deze problematiek heel specifiek gewerkt. De provincie heeft ook al heel veel geïnvesteerd in de werking van de asielen. Ik weet dat er in de asielen ook een

heel grote bezorgdheid bestaat over hoe ze, indien de middelen en de ondersteuning vanuit de provincie wegvallen, hun werk kunnen blijven doen. Ze hebben nu immers al heel veel moeite om de werking op orde te houden.

Ik wil daarom heel graag de vragen ondersteunen. Mag de provincie het nog doen of niet? Die vraag zou eens duidelijk beantwoord moeten worden. Hoe zullen we ervoor zorgen dat we op het vlak van dierenwelzijn geen stappen achteruit moeten zetten?

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe (Open Vld): Voorzitter, minister, aansluitend bij de vorige vragen wilde ik gewoon informeren naar het volgende. Eind deze maand plant u een overleg met alle schepenen van dierenwelzijn. Ik wilde informeren of u ook de gedeputeerden hebt uitgenodigd.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voorzitter, dames en heren, ik kan eigenlijk kort antwoorden. De algehele discussie over de bevoegdheidsverdeling tussen de Vlaamse overheid en de provinciale overheden loopt nog. Ze valt trouwens niet onder mijn bevoegdheden, maar onder die van minister Homans. Wat mij betreft, gaat de discussie niet over wie wat doet, maar wel over wat er gedaan wordt en dat het blijft gedaan worden. Wie het doet, is voor mij van ondergeschikte orde.

Ik kan eerlijk gezegd ook niet vooruitlopen op die discussie. Die verloopt in twee fasen, zoals mevrouw Joosen correct heeft geduid, op basis van het Vlaams regeerakkoord en in de schoot van de Vlaamse Regering.

Ik ben anderzijds wel tevreden dat we er steeds meer in slagen om op lokaal niveau de gemeenten te stimuleren en te mobiliseren om iemand verantwoordelijk te stellen. Ondertussen zijn er 72 schepenen voor dierenwelzijn, en het aantal uitvoerende mandatarissen met die titulatuur groeit steeds verder aan. Het zit dus goed. We merken ook een onmiddellijke vertaling in het lokale beleid.

Mijn bedoeling is om op 25 juni al die lokale verantwoordelijken samen te brengen. De gedeputeerden zijn uiteraard heel erg welkom. We zullen in een eerste fase focussen op de lokale besturen, maar we sluiten de gedeputeerden er absoluut niet van uit, integendeel, ze zijn heel erg welkom. Het aantal inschrijvingen loopt trouwens goed.

Het belangrijkste is dat er op lokaal niveau een beleid op het vlak van dierenwelzijn kan worden gevoerd, zo dicht mogelijk bij de mensen. Het is belangrijk dat er op lokaal vlak een groot bewustzijn is waardoor er ook rechtstreeks kan worden opgetreden, ook politieel. Het is essentieel dat niet langer de weg gevolgd moet worden naar onze centrale dierenwelzijnsinspectie, want daarmee gaat er heel wat tijd verloren. Dit staat dan nog los van het gegeven dat die inspectie al veel bevraagd wordt. Als er lokaal, dicht bij de burger en dicht bij de feiten kan worden opgetreden, dan hebben we al heel veel gewonnen.

Ik herhaal dat heel deze discussie nog tot enig resultaat moet komen. Voor ons in het niet belangrijk wie wat doet, maar wel wat er wordt gedaan.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Mevrouw Sofie Joosen (N-VA): We zijn tevreden dat minister Homans omzichtig te werk gaat met deze oefening. Het is uiteraard een oefening die breder gaat dan alleen dierenwelzijn. Vlaanderen telt twee gedeputeerden voor dierenwelzijn. Dat houdt natuurlijk ook in dat een aantal provincies geen

gedeputeerde voor dierenwelzijn hebben. Wat elke provincie momenteel doet, is heel variabel. Is dit wel de meest efficiënte manier? We moeten inderdaad de taken bekijken. Deze oefening kan volgens mij net een opportuniteit inhouden om te bekijken welke rol er het beste kan worden ingevuld op welk niveau.

Hebt u al overleg gehad met minister Homans? Of volgt dat nog?

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns (sp-a): Minister, ik dank u voor uw antwoord, maar bij iedere vraag over de rol van de provincie blijft het antwoord heel vaag. Voor alle duidelijkheid, ook voor mij gaat het niet om wie wat doet, wel dat het gedaan moet worden. En dat is net de bezorgdheid.

Ik ben Limburger en een beetje chauvinistisch, maar wij zijn altijd een voorloper geweest op het vlak van dierenwelzijn. En het is niet omdat andere provincies dat niet zijn geweest, dat daarom bij ons de klok achteruit moet worden gedraaid.

Ik hoor u heel fel verwijzen naar de lokale besturen, maar we moeten ook een beetje realistisch blijven. De provincie coördineert vandaag op provinciaal niveau, overkoepelend dus, heel veel op het gebied van dierenwelzijn. Vandaar juist onze bezorgdheid over wie die coördinatie, het sturen en het stimuleren, zal overnemen. Ik geloof niet dat het kan op lokaal niveau, maar goed, er komt nog altijd geen duidelijk antwoord. En we voelen op het terrein dat het nodig is dat er een duidelijk antwoord komt. We weten niet goed of er nog in middelen voor dierenwelzijn moet worden voorzien op provinciaal niveau of niet. Zolang er geen duidelijkheid komt, blijft ook de ongerustheid bestaan, en dan blijft ook terecht de bezorgdheid bestaan dat we op het vlak van dierenwelzijn alleszins in Limburg stappen achteruit zullen moeten zetten.

Ik wil er nog eens op aandringen dat u nadenkt over de coördinatie en de overkoepelende ondersteuning, want die kan echt niet worden afgeschoven op de lokale besturen. Als dat wel zo is, zullen slechts enkelen het doen en zullen we in de praktijk in Limburg stappen achteruit zetten. Vandaag is de praktijk immers dat alle 44 gemeenten aan bepaalde projecten meedoen. Als er geen coördinatie is, zal dat wegvallen, en daar maak ik me serieuze zorgen over.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, u zegt dat de gedeputeerden welkom zijn, maar ik zou toch willen suggereren om ze uit te nodigen. Ik meen dat het belangrijk is dat ook zij betrokken worden bij het overleg. Vandaar mijn suggestie dat u alsnog een formele uitnodiging stuurt naar de gedeputeerden.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Wat het laatste betreft: dat doen we.

Inzake de vrees met betrekking tot de coördinatie en de vraag van mevrouw Joosen, wacht ik op minister Homans om geroepen te worden – dan zal ik aanschuiven.

Wat die vrees betreft, kan ik herhalen dat we niet mogen vooruitlopen op de beslissingen die moeten worden genomen. Desnoods kan ik altijd zelf instaan voor de coördinatie. Ook in de andere provincies loopt het goed. Ik weet dus niet of het een grote vrees dient te zijn. Als het moet, staan we klaar om in de bres te springen, in andere provincies lukt het en gaan we vooruit. Het zal enkel gebeuren in het geval van de beslissing tot overdracht van de betrokken bevoegdheid.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Mevrouw Sofie Joosen (N-VA): Het gaat met deze oefening niet over het terugdraaien van de klok, wel over de vraag welke taken door welk niveau op de meest efficiënte manier kunnen worden uitgevoerd.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de opleiding van medewerkers bij dierenasielen – 2258 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, ik heb een vraag over de opleiding van asiemedewerkers. In de gezelschapsdieren-sector is het principe dat het personeel van asielen, dierenwinkels, honden- en kattenkwekerijen bekwaam moet zijn. Dat werd in de wetgeving opgenomen. Maar asielen werken veelal met vrijwilligers en met beperkte budgetten. Er is veel inzet en goodwill van deze asiemedewerkers, maar soms is er een gebrek aan professionalisme.

Heel wat instellingen bieden ondertussen een opleiding 'asiemedewerker' aan. Deze opleiding leert de cursisten de basisbeginselen van vachtverzorging en van het correct voeden van de dieren aan. Ook leert men de meest voorkomende ziektes te herkennen en leert men er het juiste dier te selecteren voor kandidaat-adoptanten.

In de beleidsnota staat dat u wilt inzetten op een gespecialiseerde opleiding op maat voor al dan niet vrijwillige asiemedewerkers. Hierdoor wordt ook werk gemaakt van een betere ondersteuning en omkadering van de 123 asielen in Vlaanderen. Ik las dat u dit weekend 43 diploma's hebt uitgereikt aan de eerste geslaagden van het examen aspirant-asiemedewerker.

Minister, waaruit bestaat de uiteindelijke ondersteuning van de kandidaat-cursisten en van de asielen zelf? Werden er limieten opgesteld voor de uitvoering van deze ondersteuning? Is er een maximaal aantal cursisten per jaar en per erkend asiel? Is er een maximaal budget? Welke limieten zijn er en hoe worden ze gecontroleerd? Heeft een kandidaat-cursist de vrije keuze van instelling waar hij of zij een cursus wil volgen? In hoeverre wordt het volgen van een opleiding aanbevolen of verplicht voor vrijwillige medewerkers? Waarop stoelt de keuze om al dan niet te kiezen voor een verplichting van deze opleiding?

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, vrijwilligers moeten we koesteren. Ik wil daarom naar aanleiding van deze vraag van mevrouw Vermeulen nog een zorg meegeven, namelijk de vraag of het de bedoeling is om deze opleiding op termijn ook te verplichten voor vrijwilligers die in asielen werken. We willen eigenlijk dat vrijwilligers niet worden afgeschrikt. Uiteraard zijn we er voorstander van om mensen te stimuleren om deze cursus te volgen, maar verplichten lijkt ons, zeker voor een aantal mensen, een brug te ver.

Minister, u formuleerde in de beleidsnota de wens dat deze opleiding ook in een Limburgse hogeschool zou kunnen worden aangeboden. Ik wil verder informeren of er op dat vlak al initiatieven werden genomen.

In de beleidsnota werd ook gesteld dat er moest worden gewerkt aan de bekendheid van deze opleiding omdat de deelnamecijfers tegenvielen, maar ook

dat de tevredenheid erover heel groot is. Ik wil daarom informeren hoe het deelnamecijfer ondertussen evolueert en wat er wordt ondernomen om het cijfer alsnog op te krikken.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns (sp-a): Voorzitter, ik wil me graag aansluiten bij de aanvulling van mevrouw De Vroe. Het is heel positief dat we proberen om de vrijwilligers te ondersteunen en waar mogelijk bij te scholen. Ik deel wel de bezorgdheid over een mogelijke verplichting, want die zal misschien mensen afschrikken.

Ik heb destijds de opmerking gemaakt dat het jammer was dat die opleidingen in verschillende provincies werden aangeboden, maar niet in Limburg. Ik wou dus graag naar de stand van zaken informeren.

Mevrouw Tinne Rombouts (CD&V): Minister, ik denk dat iedereen het ermee eens is dat medewerkers in asielen maximaal worden ondersteund in kennis enzovoort, maar het zijn vrijwilligers, wat voor een spanningsveld zorgt, zoals daarnet ook al is gezegd. Dat is een terechte bezorgdheid.

In asielen worden dieren professioneel opgevolgd. Kunt u meer duiding geven over de manier waarop deze opvolging vandaag reeds gebeurt? Een medewerker of een vrijwilliger die ondersteunend is, wordt inderdaad best gestimuleerd om zo veel mogelijk kennis te hebben. Het is dus belangrijk dat er een professioneel opvolgsysteem voor de dieren is. Ik ben benieuwd of zo'n opvolging in asielen al gebeurt, door bijvoorbeeld de coördinator of een verantwoordelijke.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Er is een cursuspakket samengesteld dat wordt aangeboden door vier Vlaamse hogescholen, wat op zich al uitzonderlijk is. Ze bieden alle vier een opleiding dierenzorg aan. In Limburg was er geen hogeschool met een opleiding dierenzorg, maar er zijn wel wat Limburgse deelnemers. Er zijn 62 deelnemers die 38 asielen vertegenwoordigden. Het gaat over de hogescholen Thomas More uit Geel, de Katholieke Hogeschool van Sint-Niklaas, VIVES van Roeselare en de Hogeschool Gent. Er werden ook docenten uitgewisseld.

De opleiding werd dit academiejaar gegeven en liep over vijf weken. Het was een pakket van veertig uren. Het ging in hoofdzaak over vier domeinen: EHBO voor dieren, gedrag, management en verzorging. Er waren 62 deelnemers uit 38 asielen. 19 mensen hebben het niet gehaald. Ik heb trouwens ook twee medewerkers uit de administratie de opleiding laten volgen. Het goede nieuws is dat ze geslaagd waren voor het examen en dat ze vonden dat de opleiding een goed niveau had, wat ook blijkt uit de drop-outratio. De conclusie was dat het een opleiding met een goed niveau was waarbij enkel goede wil niet volstaat om te slagen. Dit zorgt ervoor dat de medewerkers echt wel een gedegen basis hebben om hun werk beter te kunnen doen.

Ik zou heel graag hebben dat meerdere asielen zouden participeren. Er is nu een goede vertrekbasis. De eerste propagandisten voor deze cursus zijn de cursisten zelf. Vorige zondag hebben we die mensen samengebracht om hen te bedanken voor hun engagement. Mensen die zich vrijwillig inzetten voor dieren, mogen ook wel eens in de bloemetjes worden gezet. Er bleek een zeer grote mate van tevredenheid te zijn bij de cursisten.

Wil ik die opleiding verplichten? Ik denk dat dat een brug te ver zou zijn, waardoor je de vrijwilligers ook zou afschrikken. Het zou ideaal zijn als er minstens in elk dierenasiel enkele vrijwilligers de basisopleiding zouden hebben gevolgd. Ze kunnen hun collega's trachten te overtuigen om dat ook te doen.

Ik wil volgend jaar nog zo'n aanbod doen. Misschien zullen er dan nog meer gegadigden zijn. Het budget van de afgelopen cursus was ongeveer 15.000 euro. Er is dus wel de intentie om hiermee door te gaan, gelet op de tevredenheid van de cursisten en van de docenten. Zowel het dierenwelzijn als de vrijwilligers zijn hiermee gebaat.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Toen dierenwelzijn nog een federale bevoegdheid was, stakte de vrijwillige opleiding dierenasiel. Ik ben nu zeer tevreden dat die opleiding er in Vlaanderen gekomen is. Ik ben er ook van overtuigd dat de niet-geslaagden zullen worden meegetrokken door het gestegen professionalisme van de geslaagden. Ik denk dat zij elkaar zullen stimuleren.

Het is een intense opleiding, die niet zo gemakkelijk is. We weten ook dat de vrijwilligers in een dierenasiel niet altijd de hoogste opleiding hebben. Voor sommigen zal deze opleiding dus inderdaad moeilijk zijn, maar zij kunnen worden meegetrokken door de personen die slaagden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Jelle Engelbosch aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, en aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over een gezamenlijk EU-beleid voor varkenswelzijn – 2330 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over strengere normen voor het welzijn van varkens – 2421 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, Denemarken, Nederland, Duitsland en Zweden ondertekenden recent een gezamenlijke verklaring waarin ze pleiten voor een strenger EU-beleid inzake dierenwelzijn. Dat deden ze op de internationale top waarin de ministers van Landbouw twee dagen debatteerden met wetenschappers en experts vanuit de varkensvleessector om het varkenswelzijn in Europa te verbeteren.

Dit varkenswelzijnscharter schuift ook enkele concrete maatregelen naar voren. Zo stellen ze voor om het couperen van staarten enkel nog toe te laten wanneer de varkenshouder kan aantonen dat hij alle maatregelen om staartbijten tegen te gaan, heeft genomen, zoals bijvoorbeeld hokverrijking en een lagere hokbezetting. Ook namen ze bepalingen op rond biggencastratie en dringen ze bij de commissie aan op grootschalige studies rond groepshuisvesting.

De landbouwministers van deze landen nodigen nu de andere lidstaten uit om zich achter de verklaring te scharen. Ze willen het welzijnsniveau in alle landen optrekken om te komen tot een realistisch level playing field op gebied van varkenswelzijn.

Minister, wat is uw mening over een gezamenlijk EU-beleid rond varkenswelzijn? Zult u zich achter de gezamenlijke verklaring scharen? Hoe ziet u de samenwerking

met die andere landen? Welke initiatieven inzake varkenswelzijn worden er reeds genomen in Vlaanderen? Welke concrete engagementen zult u aangaan om het varkenswelzijn in Vlaanderen te verbeteren?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevorde (Groen): Voorzitter, minister, collega's, er beweegt wel wat bij een aantal Europese lidstaten. Na een internationale top in Kopenhagen over het welzijn van varkens in de veehouderij, hebben de Deense, Nederlandse, Duitse en Zweedse ministers van Landbouw een gezamenlijke verklaring opgesteld waarin ze pleiten voor een strenger Europees beleid met betrekking tot varkenswelzijn. Het gaat over biggencastratie, het couperen van de staart, de bewegingsvrijheid van zeugen in het kraamhok en een verplichte groepshuisvesting van zeugen vanaf het moment van spenen. De voorstellen kwamen na toetsing met de laatste wetenschappelijke inzichten, praktijkervaring in de sector en het evolueren van de publieke opinie. Onlangs was er de presentatie van de resultaten van een enquête in opdracht van GAIA, uitgevoerd door Ipsos. Daaruit blijkt dat dierenwelzijn een belangrijk thema is, ook in Vlaanderen.

De vier landen zijn Europese koplopers wat betreft varkenswelzijn – toch wat hun engagement op Europees niveau betreft – en ze vragen andere lidstaten ook uitdrukkelijk om zich aan te sluiten bij hun verklaring. Het is een beetje spijtig om vast te stellen dat de enige reactie in ons land kwam van de Boerenbond, die zich sceptisch opstelt ten aanzien van de voorstellen.

Minister, onderschrijft u als minister van Dierenwelzijn de oproep van Denemarken, Nederland, Zweden en Duitsland om meer werk te maken van varkenswelzijn in de veehouderij? Is Vlaanderen bereid de verklaring mee te ondertekenen om zo de druk binnen Europa op dit dossier te verhogen? Hebt u rond het welzijn van varkens al overleg gehad met uw collega van Landbouw, minister Schauvliege?

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, uiteraard zijn wij ook voorstander om het niveau van het varkenswelzijn te verhogen. Ik heb begrepen dat de varkenssector zelf ook aan het zoeken is naar haalbare verbeteringen op het vlak van dierenwelzijn. Concreet wil ik het proefproject van de KU Leuven, in samenwerking met Thomas More, aanhalen. Het proefproject draait rond verrijkmateriaal voor varkens. De resultaten zouden in principe al in februari worden opgeleverd, maar ik verneem dat het project verlengd is tot september. De resultaten zouden eind dit jaar, in december, bekend zijn.

Minister, ik wou informeren of u op de hoogte bent van voorlopige resultaten. Zult u zich houden aan het in het regeerakkoord opgenomen Europese level playing field? Zult u in het bijzonder rekening houden met de economisch zeer moeilijke omstandigheden waar de varkensbedrijven mee kampen?

Mevrouw Tinne Rombouts (CD&V): Minister, het debat over het dierenwelzijn en de kennis die op verschillende fronten aanwezig is, is al vaak gevoerd. Op welke manier gebeurt de overdracht en de betrokkenheid van partners die in het verleden aan dit debat hebben deelgenomen? Hoe loopt dat? Is de minister van Landbouw ook betrokken? Wordt de kennis en ervaring van het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO) ook betrokken? Hoe verloopt het overleg met de sector?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Collega's, in Vlaanderen zijn er verschillende initiatieven ter verbetering van het varkenswelzijn. In het regeerakkoord is de ambitie

geformuleerd om in 2018 te komen tot een verbod op chirurgisch castreren van varkens, gebaseerd op de zogenaamde Verklaring van Brussel. Ik heb al ketenoverleg opgestart op mijn kabinet. Ketenoverleg is met alle spelers uit de sector – van riek tot vork, van wei tot winkel – die een rol spelen. Het is van groot belang dat ze er mee aan werken. Voor alle duidelijkheid mag het wel eens worden gezegd dat Vlaanderen al een voortrekkersrol speelt: 40 procent van de varkens in Vlaanderen wordt chemisch gecastreerd. Hiermee staan we aan de Europese top.

Medewerkers van de dienst Dierenwelzijn maken deel uit van de werkgroep castratie, die zich situeert op het niveau van de Europese Commissie. Ze zitten mee aan tafel om alle nieuwe ontwikkelingen op te volgen en ze spelen een belangrijke rol in het sturen van de besluitvorming.

Dat gebeurt samen met de Europese spelers die in deze materie werken aan de vooropgestelde doelstelling, want dat gebeurt natuurlijk niet alleen in Vlaanderen, maar ook in de rest van Europa.

Anderzijds lopen er in het kader van het ILVO een aantal onderzoeksprojecten naar het welzijn van varkens. Het gaat dan zowel over vleesvarkens als over zeugen en biggen. Wat de vleesvarkens betreft, gaat het net om onderzoek naar alternatieven voor chirurgische castratie. U kent de problematiek van de berengeur. Er wordt intensief onderzocht hoe we die kunnen verhinderen. Voor zeugen en biggen gaat het vooral over huisvesting en daaraan gerelateerde problemen zoals kreupelheid.

U verwees ook naar een studie van de KU Leuven en Thomas More. Ik heb daar recent nog informatie over gekregen. Ik weet het niet goed uit het hoofd, maar ik meen me te herinneren dat een medewerker me via mail meldde dat de resultaten in het vroege najaar worden verwacht. Ik verwacht ze dus rond september, maar pin me er niet op vast.

De varkensproductie is een Europese markt. Idealiter is het zo dat verbeteringen voor het welzijn van varkens ook op Europees niveau kunnen worden doorgevoerd. Ik veronderstel dat iedereen het daarover eens is.

De verklaring over varkenswelzijn was een initiatief van Denemarken, Nederland, Duitsland en Zweden. Ze hebben eigenlijk in een eerste fase geen andere landen uitgenodigd om eraan te participeren. Als deze verklaring mee ondertekend zou worden, kan dat volgens de huidige bevoegdheidsverdeling niet namens Vlaanderen, maar dient België die mee te ondertekenen. Eigenlijk werd onvoldoende of geen tijd gelaten tussen de bekendmaking van de verklaring en de vergadering van de Landbouwrap. De mogelijkheid was er dus niet om dit intra-Belgisch nog in gang te zetten.

Op de conferentie waar de verklaring werd voorgesteld, waren er geen vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering aanwezig. Eenmaal we op de hoogte waren, hebben we er wel voor gezorgd dat er vertegenwoordigers van onze administraties waren, zowel van Landbouw als van Dierenwelzijn.

De verklaring was in de eerste plaats een oproep ten aanzien van de Europese Commissie om de Europese regelgeving aan te passen. Er is dus geen onmiddellijke rechtstreekse impact op het dierenwelzijns- en landbouwbeleid in Vlaanderen.

De verklaring bevat een aantal punten die zeker het welzijn van varkens zouden bevorderen. Zo wordt er gepleit voor extra onderzoek, bijvoorbeeld naar vrijloopkraamhokken, en voor een strengere en concretere regelgeving wanneer het gaat over omgevingsverrijking en bezettingsdichtheid. De regelgeving waarvan sprake, zou gedeeltelijk resulteren in bijkomende investeringen door de varkenshouders.

De impact hiervan is sterk afhankelijk van de duur van de overgangstermijn en de heersende economische situatie.

Anderzijds gaat de verklaring, van de landen die zeggen een voortrekkersrol te willen spelen, er wel van uit dat het stopzetten van chirurgische castratie vanaf 2018 niet haalbaar is. Dat zou een stap achteruit betekenen ten aanzien van de vooropgestelde ambitie.

Wat die ambitie betreft, meen ik dat we onder andere in het kader van het ketenoverleg in eerste instantie voor eigen deur moeten vegen. We moeten bekijken wat we zelf kunnen doen. Vandaar dat we het intense overleg met alle spelers uit de sector zullen voortzetten. Het verloopt onder een goed gesternte. Ik wil in eerste instantie, in plaats van te kijken naar wat het buitenland doet, bekijken hoe we zelf tot een aanvaardbaar vergelijk en een oplossing kunnen komen.

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Minister, ik dank u voor uw heel uitgebreid antwoord en voor de opsomming van wat we in Vlaanderen al doen rond het thema varkenswelzijn, onder meer ook van wat het ILVO al doet voor verrijking en dergelijke. Er gebeurt al heel wat in Vlaanderen. We spelen inderdaad een voortrekkersrol, ook binnen Europa.

Anderzijds moeten we altijd waken over het zogenaamde 'level playing field'. Het valt in die zin aan te moedigen dat ook andere landen gezamenlijke stappen zetten om het debat op Europees niveau te openen.

Een dergelijke verklaring dient inderdaad vooral om de Europese Commissie aan te sporen om een aantal dingen te doen om gezamenlijk voor Europa zaken te bepalen die het dierenwelzijn ten goede komen. En dus kan die ons wel helpen om in intensief overleg met alle betrokkenen, en u gaf aan dat dit gebeurt, te komen tot een beter varkenswelzijn op Europees niveau. We moeten dat 'level playing field' immers zeker behouden.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Minister, ook ik dank u voor het antwoord. U haalt relatieve cijfers aan over varkenscastratie en u zegt dat we in Vlaanderen op goede weg zijn. Dat kan. Maar ik durf te beweren dat het beeld enigszins verandert als we de absolute cijfers bekijken. Er is hier in Vlaanderen immers een grote concentratie van varkenskweek. Als we dan de vergelijking zouden maken met andere landen, betwijfel ik of Vlaanderen zo schitterend bezig is.

U zegt dat we in Vlaanderen al heel wat doen, dat het in België niet zo gemakkelijk werken is, dat alles met wat vertraging bij Vlaanderen terechtkomt. Ik word altijd een beetje ongemakkelijk bij zo'n antwoord. Dit is inderdaad geen gemakkelijk thema in de praktijk, er worden altijd meteen heel wat economische bezwaren aangehaald. Maar zodra er een wat moeilijker thema aan bod komt, verschuilt men zich ook direct achter de complexiteit van ons land. Ik hou daar niet van. Vlaanderen of België heeft inderdaad nog geen standpunt ingenomen, maar ik hoop dat u als bevoegd minister – voor dierenwelzijn, niet voor landbouw – zult ijveren voor een standpunt in Vlaanderen. En dat u zo het standpunt van België mee wilt bepalen in de richting van betere normen voor dierenwelzijn in Europa. Op die manier kan de druk worden verhoogd op Europees niveau. U kunt zeggen dat we al veel doen in Vlaanderen en u hebt goede intenties, maar het gros van de normen inzake dierenwelzijn wordt Europees geregeld. Hoe meer Europese lidstaten erop drukken, hoe realistischer het zal zijn dat de dierenwelzijnsnormering verstrengt.

Ik zou graag van u een duidelijk engagement horen. Als u zegt dat het voor u mag blijven zoals het is op Europees niveau, dan is dat een duidelijk antwoord. Ik zou het betreuren, maar het zou duidelijk zijn. Als u zegt dat het voor u gerust strenger mag en dat u mee aan de Europese kar wilt trekken, dan zal ik blij zijn met uw antwoord.

Mevrouw Tinne Rombouts (CD&V): Minister, ik wil u hartelijk danken omdat u duidelijk aangeeft dat u het voorgaande parcours voor overleg en het ketenoverleg een waardevolle werkmethode vindt. We spelen in dit verhaal inderdaad niet enkel op Belgische schaal, maar op Europese. Het is belangrijk, gezien verschillende partners in dezen druk op bepaalde zaken leggen, dat alle partners van de keten betrokken worden. U merkt terecht op dat er al heel wat stappen voorwaarts werden gezet. Het bewijs wordt daarmee geleverd dat het overleg en het ketenoverleg geschikte manieren zijn om vooruitgang te boeken. Ook bij het sturen van het onderzoek proberen we op een heel actieve manier te zoeken naar oplossingen voor de uitdagingen waar we voor staan. Ik hoop dat u die weg verder zult volgen en dat we op die manier verder vooruitgang kunnen boeken met alle partners en waardoor het level playing field ook gegarandeerd kan blijven worden.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Als het gaat over het al dan niet schitterend bezig zijn van Vlaanderen, zeg ik gewoon dat we in de vergelijking op Europees vlak, met 40 procent chirurgische castratie aan de Europese top staan. Ik zeg dit niet vanuit de overweging om op onze lauweren te rusten, maar het is wel goed, zeker ook gelet op het gegeven dat we voor varkensvlees netto een serieuze exporteur zijn. Ik vind het gewoon goed, dat wou ik meegeven.

Ik verschuil me niet achter de complexiteit van ons land. Ik wees gewoon op de problemen die er waren qua timing. Ik deel natuurlijk wel de analyse over de complexiteit van ons land. In een recent verleden heb ik in een andere hoedanigheid heel concrete voorstellen gedaan om daar enige verandering in aan te brengen, en dat komt nog wel, ik merk een bondgenootschap ...

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Ik wil kort nog reageren op de heer Sanctorum. Ik vind dat hij nogal negatief klinkt. Ik vraag me dan ook af of hij de beleidsnota en het regeerakkoord wel heeft gelezen, want die stralen heel wat ambitie uit.

Mijnheer Sanctorum, de minister heeft ook gezegd dat er door deze meerderheid een aantal beslissingen zijn genomen die wij zeker niet zullen terugschreeven. Ik nodig u uit om de beleidsnota toch eens te lezen vooraleer u negatief uithaalt en beweert dat er weinig zou gebeuren in Vlaanderen inzake varkenswelzijn.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Dat laatste zal ik gewoon negeren. Uiteraard heb ik de beleidsnota gelezen.

Minister, ik betreur oprecht dat u het engagement niet op zich wilt nemen om dit Europees mee op de agenda te zetten. Of dat nu via de verklaring is of op een andere manier, ik had meer engagement verwacht. Ik geloof dat u oprecht begaan bent met het dierenwelzijn, maar dan verwacht ik dat ook binnen het landbouwthema, ook als het gaat over varkens. Ik herhaal nogmaals dat dergelijke zaken vooral Europees worden geregeld. Daar zal de strijd dus moeten worden geleverd – als we mogen spreken van een strijd.

Ik weet dat u moeite hebt met de complexiteit van ons land. Ik heb dat ook, in alle eerlijkheid. Maar het confederale model dat u in het verleden al naar voren hebt geschoven, zal geen oplossing bieden voor wat u daarnet zei over vertraging en dergelijke.

De voorzitter: Laat u niet afleiden. Gelieve u te houden aan het thema van vandaag.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Voorzitter, de minister haalde het zelf aan. Het confederale model biedt geen oplossing voor deze problemen, maar dit terzijde.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord. Gelieve u aan het thema te houden.

Minister Ben Weyts: Toen ik de inhoud van de verklaring vernam, stond ik niet te springen om me aan te sluiten. Daarmee zouden we de facto eigenlijk zeggen dat we het verbod en de ambitie om te streven naar het verbod in 2018, zouden moeten laten varen. Het is een serieus tweesnijdend zwaard. Ik heb begrepen dat de initiatiefnemende landen er ook niet van wilden afstappen. Het leek me dus niet evident om onmiddellijk naar de Nederlanders te lopen om de verklaring te ondertekenen.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Ik deel die analyse. We mogen natuurlijk geen stappen achteruit zetten, maar als we het totale verhaal bekijken van een betere Europese regelgeving, dan kan uw bijdrage misschien wel zijn dat u de verklaring wat bijstuurt zodat ze wat ambitieuzer wordt.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sofie Joosen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over wilde dieren in circussen – 2419 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Mevrouw Sofie Joosen (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, sinds 10 maart 2014 geldt in België een verbod op het gebruik van wilde dieren in circussen. Slechts een bepaald aantal dieren is nog toegelaten. Ik bespaar u de opsomming.

In een arrest van 21 mei 2015 verwerpt het Grondwettelijk Hof het verzoek van meerdere circussen tot vernietiging van deze wet. Het hof oordeelde dat de wet noodzakelijk is om zowel het fysieke als het mentale welzijn van de dieren te verzekeren. Een aantal argumenten van de circussen werden verworpen door het hof.

Zowel op de website van het Circuscentrum als in een publicatie van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VMSG) 'De karavaan houdt halt' haalt men aan dat de Vlaamse reizende circussen en het Circuscentrum toch aan u als Vlaams minister van dierenwelzijn zullen vragen om deze wet op Vlaams niveau bespreekbaar te maken met alle betrokken partijen.

Er is ook nog de problematiek van de piratencircussen. In Europa reizen een aantal circussen rond die niet bekommerd zijn om het imago van het circus en de wetgeving. Zij benaderen privépersonen om privéterreinen te gebruiken en ze doen geen officiële aanvraag via steden en gemeenten.

Minister, hebt u een vraag ontvangen tot overleg van de Vlaamse reizende circussen en het Circuscentrum? Blijft u achter het verbod op wilde dieren in circussen staan? Welke controlemechanismen op de naleving van de wetgeving zijn actief? Hebt u zicht op overtredingen van het verbod op het gebruik van wilde dieren door de zogenaamde piratencircussen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Collega's, ik heb geen vraag tot overleg gekregen van de Vlaamse reizende circussen en het Circuscentrum. Als het in hoofde van die organisaties de intentie is om afstand te nemen van of terug te komen op het wettelijk verbod, dan kan men zich deze inspanning besparen. Ik blijf zeker achter het verbod op wilde dieren in circussen staan. Ik zie geen enkele reden om daarop terug te komen, integendeel. Er zijn wetenschappelijke argumenten. Er zijn de vaststellingen op het terrein, op basis waarvan de Raad voor Dierenwelzijn een goed advies heeft geformuleerd. Er is de duidelijke bevestiging door het Grondwettelijk Hof dat een en ander perfect grondwettelijk in orde is. Mij lijkt het vooral een basis om de bladzijde om te draaien en om de boodschap te geven dat we geen millimeter zullen afwijken van de beslissing.

Bij de beoordeling van aanvragen voor toelating of standplaatsen voor circussen, is het de bedoeling dat de gemeenten preventief nagaan of de regelgeving wordt gerespecteerd. Zodra het circus ter plaatse is, kan ook de lokale politie optreden. Desgevraagd zal ook de inspectie Dierenwelzijn optreden.

Ik heb geen klachten over wat u noemt 'de piratencircussen', of ze bereiken ons alleszins niet. Ik sluit zeker niet uit dat er zijn en dat er wordt opgetreden in hoofde van de gemeenten.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Mevrouw Sofie Joosen (N-VA): Minister, onze fractie is zeer tevreden met uw antwoord en de duidelijkheid die u geeft. We zijn van mening dat de toekomst van de circussen niet bij de wilde dieren ligt. Lokale besturen hebben daarin een enorme verantwoordelijkheid. In het parlement zitten ook veel mensen met een lokale verantwoordelijkheid. Als lokaal bestuur moeten wij circussen niet zien als een last, maar als een verrijking van het culturele aanbod en moeten we een afsprakenkader maken tussen gemeente en circus. Wat biedt het lokale bestuur? Welk engagement vragen we daarvoor terug? Zo'n afsprakenkader kan ook perfect voor circussen die op privéterrein staan, uiteraard binnen de wetgeving.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Tinne Rombouts aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het meldpunt voor dierenartsen

2502 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Gwenny De Vroe

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, in het verleden hebben we in de commissie al verschillende keren een debat gehad over dierenmishandeling en berichten die ons bereiken uit de handel waar er soms malafide praktijken gebeuren. Er zijn een aantal zaken aan het licht gekomen die maken dat het belangrijk is dat er duidelijkheid komt over de grootte, de omvang. Zij die problemen zouden hebben, zouden op een goede en correcte manier moeten kunnen worden aangepakt.

Dierenartsen spelen een belangrijke rol bij controle omdat zij vaak met dieren in aanraking komen. Een specifiek meldpunt voor hen zou dus interessant kunnen zijn.

Dinsdag 9 juni verscheen er een persbericht op uw website dat u een meldpunt lanceert. We hebben hier in de commissie al eerder over gedebatteerd. Ik stel me dan de vraag hoe zo'n meldpunt zal werken en zal worden georganiseerd. Het kan een belangrijke rol spelen, maar er zijn toch ook wel wat vragen rond.

Bovendien gaf u bij eerdere besprekingen ook aan dat controle voor u belangrijk is. Het mag niet blijven bij klachten, maar deze moeten worden opgevolgd en gesanctioneerd indien nodig. Daarvoor zou u onder andere praktijkdierenartsen willen inzetten om de inspectie te versterken.

Minister, het meldpunt voor dierenartsen is van start gegaan. Hoe kunnen dierenartsen welzijnsproblemen aankaarten? Kan dat anoniem? Hoe zullen de klachten worden beoordeeld op hun gegrondheid?

Hoe worden de klachten opgevolgd? Welk gevolg zal hieraan worden gegeven? Welke gegevens moet een dierenarts achterlaten over zichzelf en over de mensen? Gaat het ook over private mensen? U sprak in het persbericht over de handel. Gaat het enkel over handel of ondernemingen of gaat het over alle klachten?

In een eerste fase zouden er enkel meldingen voor honden gesignaleerd kunnen worden. Waarom wordt dit eerst enkel voor honden opgericht? Wilt u uitbreiden naar andere diersoorten? Welke? Welke timing zult u hieraan verbinden?

Bij het opstarten van het meldpunt is er overleg geweest met vertegenwoordigers van dierenartsen. Hoe is dit overleg verlopen? Met wie is dit gebeurd? Wat waren hun bezorgdheden?

Zijn de dierenartsen geïnformeerd over dit nieuwe meldpunt? Hoe zal dat gebeuren? Ik ken een aantal dierenartsen die daarover nog geen richtlijnen hebben ontvangen. Zij zijn wel de eersten die op de hoogte moeten zijn. Hoe zal dat gebeuren?

Eerder zei u al dat u meer praktijkdierenartsen wil inzetten bij controles voor het versterken van de inspectie. Welke hiaten wilt u hiermee ondervangen en hoe ziet u dit precies? Wat is de stand van zaken over het inzetten van praktijkdierenartsen bij controles?

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, ik ben zeer tevreden met het nieuwe meldpunt, zeker omdat het ook een specifieke doelgroep afbakt. We spreken nu enkel over de dierenartsen die een melding kunnen doen waardoor vooral gegronde klachten zullen binnenkomen die niet meer moeten worden getrieerd. De duizenden klachten van particulieren moeten nog worden ingeschat op hun ernst en waarheid. Bij klachten van dierenartsen zal dit niet meer of veel minder het geval zijn.

Ik vind het zelf zeer belangrijk dat het meldpunt geen sociaal meldpunt wordt maar eerder een controlesysteem waarbij de dierenarts met respect voor de privacy van de patiënt en van de cliënt de zieke dieren kan rapporteren. Enkel op deze manier zal men echt een zicht kunnen krijgen op de problemen en doeltreffend kunnen ingrijpen en controleren.

Ik hoop ook dat het meldpunt een veel efficiëntere toekomst tegemoet zal gaan dan het meldpunt voor erfelijke aandoeningen, dat te vinden is op de website van

het Departement Landbouw en Visserij. Dit meldpunt wordt zo goed als niet gevonden en er zijn zeer weinig meldingen terwijl de problematiek van erfelijke aandoeningen en inteelt binnen de fokkerij stijgt. Het nieuwe meldpunt voor dierenartsen kan binnen de fokkerij dan ook een zeer nuttig instrument zijn om daar ook iets aan te doen. Want rasclubs, verenigingen en particuliere kwekers hangen hun problemen niet aan de grote klok, en ik hoop dat de dierenartsen deze klok wel zullen kunnen laten luiden.

Mevrouw Gwenny De Vroe (Open Vld): Onze fractie is tevreden met dit nieuwe meldpunt. Het is belangrijk dat klachten kortdaat en snel worden aangepakt. Aansluitend op de vragen van de collega's, wou ik even informeren naar het volgende: u hebt op de bijeenkomst van GAIA gemeld dat ook anonieme klachten zullen worden toegelaten in dit meldpunt. Ik wou informeren hoe u dit in de praktijk ziet. Hoe weet u dat het effectief over dierenartsen gaat of anderen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Collega's, het meldpunt voor dierenartsen is inderdaad op dinsdag 9 juni gelanceerd en bekendgemaakt. Het is tot stand gekomen op basis van overleg met de verschillende dierenartsenverenigingen. Er is de afspraak gemaakt dat ze intern zouden instaan voor de communicatie naar hun leden. Daags na de bekendmaking kregen we al de eerste melding binnen. Er moet dus toch ergens een dierenarts zijn die op de hoogte was.

De gegevens die worden opgevraagd, hebben we doelbewust beperkt gehouden om de administratieve last niet te groot te laten worden. Het kan anoniem, met die beperking dat men het inschrijvingsnummer bij de orde van dierenartsen wel moet opgeven. Zo is er wel een filter. Waarom hebben we dit gedaan? Het kan ervoor zorgen dat de diensten sneller naar fokkers kunnen gaan of vaststellingen van dierenmishandeling kunnen signaleren. We stellen vast dat het algemeen meldpunt Dierenwelzijn, zoals mevrouw Vermeulen ook al zei, een grote toestroom van allerhande meldingen krijgt waarbij een selectie moet gebeuren om het kaf van het koren te scheiden. Sommige mensen doen, al dan niet met goede bedoelingen, meldingen van feiten die uiteindelijk dan toch niet zo zwaarwichtig blijken. Ik kan u daar een bloemlezing van geven, maar dat zal ik een andere keer doen, aan de toog of zo.

Het zal ook een inzicht geven in de herkomst, de oorzaken en de bronnen van ziekten en zieke pups. We kunnen er dus gegevens uit afleiden die nuttig zijn voor het beleid. Het zal een beeld zijn dat natuurlijk pas na enkele jaren tot stand kan komen. Meten is weten en leidt ertoe dat we een exacter beleid kunnen gaan voeren.

Ik vertrouw er ook op dat de informatie die ik van de dierenartsen zal ontvangen, diagnostisch correct zal zijn. Ik geloof dus niet dat er nog een extra systematische controle van de gegevens nodig zal zijn. Mocht dat toch nodig zijn, dan zal dat snel uit de empirie blijken. Als de Diereninspectie ter plaatse merkt dat de klachten toch niet gegrond zijn, dan weten we dat we een screening van de klachten zullen moeten doen. Vooralsnog hebben we geen indicatie ter zake.

Ik heb geen termijn vooropgesteld voor het uitbreiden naar eventueel andere diersoorten. In eerste instantie ligt de klemtoon nu op honden. Dat is de grootste markt en daarover gaan ook de meeste meldingen. De meeste klachten gaan over de verkoop via kwekers.

Het inzetten van praktijkdierenartsen bij de inspectie is besproken bij de beleidsnota Dierenwelzijn. Het is de volgende stap. We willen eigenlijk naar het systeem van dierenartsen op afroep gaan, een beetje zoals dierenartsen met opdracht. Ik moet nog wel de nodige middelen en een budget vinden. Het is de

facto een uitbreiding van de dierenwelzijnsinspectie. Het zou de bedoeling zijn om in eerste instantie dierenartsen op pad te sturen in plaats van onmiddellijk de inspectie te sturen. Zij kunnen vaststellen of de klacht gegrond is en of er reden is voor nader onderzoek. Het is een volgende stap waarvoor ik nog geen exacte timing kan geven.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Een aantal worden duidelijker, zoals de anonimiteit, de relatie dierenartsen en cliënten. Als ik het goed heb begrepen, worden de klachten die bij het meldpunt komen, onmiddellijk doorgestuurd naar de dierenwelzijnsinspectie. Er gebeurt geen screening of geen opvolging. Mag ik daar ook uit afleiden dat het meldpunt eigenlijk wordt beheerd door de inspectie, of wie beheert het meldpunt? Klopt het dat alle klachten die via dat meldpunt komen, rechtstreeks naar de inspectie gaan?

U zegt dat het meldpunt zich in eerste instantie op honden richt omdat de meeste klachten momenteel over fokkerijen of handel gaan. Is het dan ook effectief tot handel en fokkerij beperkt of kunnen honden uit een privé-situatie ook worden aangemeld?

Er is overleg geweest met de dierenartsenverenigingen. Zij staan in voor de communicatie. Ik zou ervoor pleiten om het overleg kort te houden. Zijn er een aantal bezorgdheden naar voren gekomen die we in het oog moeten houden? U wilt ook dierenartsen op afroep inschakelen. Daarvoor is inderdaad een budget nodig. Ook hierover zou het overleg kort moeten zijn zodat we op de goede weg verder kunnen gaan. Zijn er dus een aantal bezorgdheden van dierenartsenverenigingen die we in het oog moeten houden bij het meldpunt?

Minister Ben Weyts: Het beheer zit bij het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, niet bij de dierenartsen.

Er is nog altijd het meldpunt waar klachten over andere diersoorten en andere aspecten kunnen worden gemeld.

Het systeem van dierenartsen op afroep zal in overleg worden uitgewerkt, samen met de dierenartsen.

Mevrouw Tinne Rombouts (CD&V): Kunt u bevestigen dat elke klacht rechtstreeks naar de dierenwelzijnsinspectie gaat?

Minister Ben Weyts: Ja.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.